

שער רוח הכודש ופי' יראת ה

רביעי פת"ח צטי"ן וליכ"י זד' וליכ"י ציו"ד וכנגדו צלוי"ר
 שלטע"ד חירי"ק בארצ"ב אותיותיו הראשונים של יודי"ן
 וציו"ד האחרונ' פת"ח, שם החושי קע"ן צטי"ן קמ"ץ זב'
 שצ"א קגו"ל ציו"ד, וכנגדו צלוי"ר שלטע"ד שני יודי"ן
 ראשונים שני פתח"ן יו"ד שלישי' שצ"א קגו"ל וחירי"ק
 זדל"ת וציו"ד: שם הששי השע' חולגים צע' אותיותיו: שם
 השביעי פת"ח ציו"ד וליכ"י זלנו"ד וליכ"י צוא"ו: שם
 השניני' שצ"א קגו"ל צנו"ן ושצ"א צחי"ו וקגו"ל זדל"ת
 והרי נשלמו:

ד' כי ענין ט' פעמים וי"ח הכו"ל שם צג"י חתי"ד שם
 צנק"ב ככו"ל ז"ס כל הנחלים הולכים אל הים כי אל
 הים הם אותיות אלה"ס והוא כי אם תחצר אלה"ס וסתח"ד
 הכו" שם טפה וי"ח יעלו חת"ק שהוא חקש"ר פשוט'
 של ונלפ"ך שהיא השע ונאות קיף החשבויות שיש
 צב"ז אותיות אלפ"א צית"א:

ה' דע"ה פי' כל הנחלים שם הטי"פ וי"ח הולכים אל
 הים לנזק"א קדישא הנק' י"ס ית' אלה"ס
 עד יקודה שהוא הן פשוט' כידוע':

י' יהודי י"ט והוא קוד היחוד ע"י השתחוות האדם על
 על קצר אלדיק צבול' הנז' בהקדוה היחודי'
 וע"ש וליאות אופן השתחוות ואופן ההדקוה נפ"ך צנפשו
 והנה הם השתחוות הזה הוא זל' בעית הכלבויות שציו'
 שאלו הוא זמן ק"ש כנודע אז האמר צ' פקוקים אלו שם
 שנוע ישראל וצב"נו"ל' זאלו הכוונה שצב"א עשה"ת
 ואם אינו זמן ק"ש שהוא אחר ד' שנות ציוס אז לא האמר
 הק"ש צפ"ך אונס הכוין צונה צב"ה"ך זלצד אל בני היחודי'
 הא' של שנוע ישראל והצ' של צב"נו"ל' צונה צב"ז זלצד והנה
 אם הוא זמן ק"ש ככו"ל אז האמר ק"ש כלה צבול' שצ"א רתי
 לך צק"ש ששל הנוט' שהוא לזע"ל כהות העוונ' הקוצצים
 על האדם וצפ"ר ונאותה שצב"א ונפסות הקי וכוונת ק"ש
 ששל הנוט' צק"ר הוא זה:

א' עיין כ"ז צע"ח ט' וי"ן וי"ד דרוש י' כל היחוד הכי'
 כאן אלף שהוקיף שם וז"ל ודע כי ענין עשיית כלי
 זה הוא כי גם ניהיין לה אז צחי' תווחין עילאין צג"ר והם
 ונפ"שטי' צבול' ואז גם יודל' הארת החקדל' שהם הנקראי'
 ר"ו וכלי ציקוד בלה ונעשים כלי שם באופן כי אין כלי
 זה ציקוד לזד אלא הם הווחין מוש צכל קוונת אצ"א
 והצ"ל וצכל קוונת ז"ן ונכללות שה"ח שהם נוסף גם ציקוד
 שלהם ואז הנקב' אינא ונל' ונקבלין וווחין אלו דרך
 צעליהם זו צצ"פ וזו אצ"א ונצבית גופם וניתן זה כללו'
 החקדים של הרי"ו צקוד אצ"א ואז נעשי' כלי וכו' עש"ז):
ד' כי צ' וי"גים אחד של או"א ואחד של ז"ן ושניהם
 נעשים צק"ש אחד של או"א צש' שנוע ישראל והצ'
 של ז"ן צצ"כלמו"ר וכל זה צק"ש ששל הנוט' ואח"כ ציוס
 יש להם צ' זוגים ג"כ זוג של או"א ציו"ל וזוג ז"ן צשים
 שלום קיוס של עמידה וענין צ' זוגים אלו שיש לכל אחד
 ונחם אחד ציוס ואחד צלי"ל הוא צוה שטודע כי אין האשה
 ונעצרת ונצ"א א' ולכן צלי"ל יש ציאה א' צאצא עם
 אינא וכן צי"א א' לז"ן לצבות צהם צחי' כלי שהוא שהוא
 רוחא דשדי צע"ל צגוה זה נעש' ונחלות ליל' ואילך ואח"כ
 הזוג שלהם ציוס ככו"ל הוא זוג מוש של עיצור
 להוליד נשמות

ו' נבאר החלה ענין הכלי של אינא עילא' הנה שהחלת
 הנושבת טפה זה הכלי הכו"ל הוא ון הדעת
 העליון של עתיק יומין הנגז' ונחצב צרישא דא"ל כנודע
 והוא קוד שהוא אירכא דיתצ על קדומא דמוחא דאריך צין
 גלגלח

שהם צגיינע' צין וצ"ה, גם הכוין להושיך צה ק'
 צרכאן מוש אה"ה העולה כוקפ"ר הנוצב אה"ה
 פעני' אה"ה והם צג"י אונ"ת וי"צ אותיות שיש צג'
 אה"ה הכו"צ פשוטים ועם הכולל שלהם הרי הכל צג"י כח"ד
 והנה ענה אחר שכבר הקננו צחי' וי"ן ונ"ד ענה נגדלת
 הוולכו' צשיעור קוונת ז"א ונולא שעתה לנעלה אשעורה
 הא' שתי' צחזה דז"א כנודע ועת' עלתה גם כנגד הו"צ
 וח"ג וחלי"ת"ס דז"א וכל אחד ונחם כלול צוא"ל צרכאן הרי
 הם כ"ח וחלתה שטור' הית' ד' לזד שם הנה"י דז"א לזד
 כנודע הרי הכל צג"י נח"ד ודע כי כשה"ו יש עונו' צצ"א
 זה הכת"ד נעש' כיוני נד"ת דותה הנווא:

א' דע"ה לעיל צחי' העונות ה"ה"י לצועל נדה כח פגמו
 צשני הסי"ן דשם ית"ה שליו"ר כ"א ונחם ד"י
 ד"ו ועם ה' כ"ח וע"ה נד"ה כ"ש שצ"כ שנותן לה
 ז"א צרכאן ג"כ ונשלו חו"צ וכו' והנה שורש צרכותיו הוא
 ד"ו ד"י ולכן פגמו הים צלוי"ר הכו"ל כדי לידע ונה לתקן':

ועתה לריך שהכוין לנקד כל הצחי' הכו"ל כולם אחר
 כל הכו"ל לגווי ולריך שתחיל' הכוין צש"כ שד"י
 לחת צו נקודות ואח"כ לחת נקודות צש"כ הוולא ונונו דלךך
 ליו"ר הכו"ל לנעוהו אור וי"ח קיע וכו' צין צנקודות צין
 צדכוכין צין צנוקצ"י זה ליו"ר של הו"ד צחח"ל

(א) יִשְׂרָאֵל	(ב) יִשְׂרָאֵל	(ג) יִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל	וְיִשְׂרָאֵל	וְיִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל	וְיִשְׂרָאֵל	וְיִשְׂרָאֵל
(ד) יִשְׂרָאֵל	וְיִשְׂרָאֵל	וְיִשְׂרָאֵל

זה ליו"ר הו"ן צחח"נה

ה' שְׂדֵי (י) שֵׁן דלת יוד (ז) יִירו (ח) נִתְד
וִי יִי וְיִב דִּי

ועתה נבאר נעם חקודין האלו הנה ליו"ר ששם הא'
 צג"י ו' ולכן נקודו צג"י וי', ליו"ר הצ' צג"י ע' ולכן
 נקודו צג"י ע', שם השלישי הוא קוד קיע לכן כל נקודו
 פת"ח שהוא ליו"ר קיע צהם י"צ פתחין והם צג"י ע"צ וכן
 נקוד שם שד"ה העליון ש"ג הליו"ר הוא צג"י נקודותיו ע"צ:
י' דע"ה לאו לענין הכונה קאי ע"צ דקבע אלא וורה
 ונקוס צעלנא קעטיה שציקר הכוונה פתחין שה"ס קיע
 ולהכי נקטו צצח"י זו הכקיע ודו"ק' שם הרביעי הוא ונאה
 צרכאן ונא"ה צג"י וי"ו ככו"ל וכן נקודותיו צג"י וי"ו ושם
 החושי צגיינ' ע"צ ולכן נקודיו צגיינ' ע"צ, שם הששי הוא
 ט' אותיות ונקודיו ט' חול"ס ששם צג"י וי"ס, שם השביעי
 גי' וי"ו ולכן נקודיו וי"ו, שם השניני' הוא קוד ק'
 צרכאן גם נקודו צג"י ק', וכדי שלא הטעה
 רלוני לפרש לך צפי' וקפ"ר נקודות שצ"כ שנות הכו"ל:
 שם הא' שצ"א צטי"ן וחירי"ק זדל"ת וחירי"ק ציו"ד, וכנגדו
 צלוי"ר שלטע"ד וווחו הוא שני חירי"ק צשני וי"ן הראשונים
 של שטי"ן וצ' חירי"ק צשני וי"ן של ד' שם השני שצ"א צטי"ן
 וקגו"ל זד' וליכ"י ציו"ד, וכנגדו צלוי"ר שלטע"ד הוא ה'
 חולגים צחעש' אותיות ראשונות וצ" חולגים צשני וי"ן
 של הד': שם השלישי פת"ח צטי"ן וקמ"ץ זד' ושצ"א קגו"ל
 ציו"ד, וכנגדו צלוי"ר שלטע"ד כל י"צ אותיות פת"ח, שם

אזתם עתה עד אה"כ צולת אחד כמו שבאר צ"ה ופי'
עתה קבלו פניהם קלם תקון וע"י כך יכול ז"ל לעלות עד
אצא לצורך אורה אל תווגו הכז"ל וגם נוקב"י עולה עד
חי"ו ונעורר"ל אור"ל ואז ונעורר"ל יסור' לאצא צב"ג ה' הוי"ו
הנ"ל דיו"ן שם צב"ג ר"ו וכוונת רמזתם הוא צב"ג שו"ו
ה' אלהי"ם וגם אלהינו נרמזו בו הוי"ו של ע"צ דיו"ן
צלו"ן זה כי ארבע' אותיות הם של הוי"ו והם צב"ג כ"ו
ועם קארצב' אותיות עלום הם ל' ועם ע"ב שהוא צב"ג של
ההוי"ו צול"ו"ל הרי הפל ק"צ כוונת אלהינו.

(דע"ה) כי צב"ג לכל כהר שבולס וקשר"ל ד"ה ע"ב
כתוב' לח"ד' אותיות הוי"ו ונוקב"ם שה"פ
פנים דע"ס עליונות ופנים דע"ל דכתב דע"ב'):

גם כחון כי ה' אלהינו ה' ה' צה"ל אור"ל ודעת שלהם
והכונ' היא שגלש' הוי"ו הנו' שהם רי"ו הנשפטים
ונואל קדישא כנז"ל הם עתה ונתחילים להתעורר ולהשפיע
צלו"ל ודעת שלהם ועי"ז ונתחזרים ונותנקים יחד שלשת'
אור"ל ודעת ע"י ההעורר"ל של זה הרי"ו ואחר שכבר נתעוררו
שלשתם אל הזוג אז לריך להעלות וי"ן אל הצב"ג כדי לקבל
הע"פ הנקראת אור"ל דכ"י"א והוא הכ"י"ו הנו' שהם ג'
הוי"ו דיו"ן הנשפים אה"כ צה"ל כלי לכו"ך ז"ווג' של
העיצור גוור צק"ש דיו"ל"ר והנה הו"ן שבה הם ז"ו"ן צניה
וזהו אה"ל אה"ל ד' שהם ז"ל טנק' א"ח ופוקב"י טנק' ד'
כמצולת צלו"ך צנוקס אחר ופניהם נשפים אחד לעלות
ציקוד הצב"ג לפניהם שם צה"ת וי"ן שלה ואז הכוין ג"כ
צולת אחד כי אז אחר עליית וי"ן האלו נותן אצא צל"א
צה"ל עשה רי"ו הנו' ואז נעשה צה"ל כלי כנז"ל : והנה
זה שהוא הכלית כוונת היחוד לפנין של השתחוחת הכז"ל
הוא זה כי צעה שתכוין להעלות ז"ו"ן צקוד וי"ן ציקוד הצב"ג
לריך שתכוין לנאקוד על"ך על קדוש השם בכל לנדך ולקבל
על"ך ד' ויתות צ"ד סקיל"ל שכיפה הכג והקב צד' לאחד
ע"י שם יאהדוכה"י כנצולת אל"ינו צק"ש דיו"ל"ר ותכוין
להעלות צה"ל קשיתך כנולת צנשנות הלד"ק שהוא צב"ג
וסירת כשך :

(דע"ה) עיין בהקדמות אלו היחודים של ההשתחוחת
שנשנו' עול' צקוד וי"ן ע"י שם ק"ג שצח"י
כשונה ועתה ולינו חון לכו על וי"ן שבהלכות ק"ש דרוש ק'
צד"ה עוד כונת פ' שנוע ישראל וכו' שהוי"ו הנו' מה' אלהינו
ה' צקוד הוי"ו דמילוי ק"ג הפך ודרוש הו' שם וגם צה"לכו'
ק"ש שעה' שהוי"ו הנו' היא הוי"ו דע"ב דיו"ן והוא
הנוקב"ל אל"ב"א דרצווחת אל"ב עפ"י וי"ן כאן היינו לפנין
היחוד הכז' (א"ה) אל"ב וורינו הרצ ש"ש ז"ל צקוד קידר
לכו צה"ו"ה השכי' שם ע"ב ושם ק"ג קנ"ש צנ"י
הנוקב"ו צד"ו"ו וצד"ו"ו ה' והע"פ כיון שאנו עוושכין
נדעת דא"ל והדעת יש לו חו"ג וכיון שיש חו"ג לריך
להנשיך שני צוות ע"ב וק"ג וז"ל הקדמות הסידור וע"ב
וק"ג לדעת ווי"ו דע"ב דא"ל ודח"י דמו"ס ע"כ , גם
וי"ן הרצ תנוחז' ז"ל רח"י ווי"ן ותכוין לשתף כשנותן עושה
אחר שנוקב"ל על"ך עק"ה וכו' תעלהו ע"י הוי"ו דק"ג
פונ"ן להוריד וי"ד צקוד הוי"ו דע"ב עכ"ל הרי להדיח וכו'
אחרי הנוחז' ונגודל כחונתו וצק"א וחו"ה ויירי צולת אחד
דנשירת עק"ה הוא באחד ולא צה"ו"ה השכי' ושם צקוד
צולת אחד כתב וורינו הרצ ש"ש ז"ל וז"ל אחר וסירת
עק"ה זה ע"י סיכוין שגם ז"ו"ן וצד"ו"ו צירופי אור"ל ויכוין
לעורר וי"ד ווי"ן דאור"ל ע"י הכסול' שלו ופי' ע"ב ק"ג עכ"ל
ועיין וי"ן הרצ תנוחז' ז"ל צק" ונלחוחת ה' ק"י ג' ווי"ן שם)
ואזי ראה גם ראה צד"ו"ו הכז' וז"ל ותכוין לשתף כשיתך
עושה

גלגלחא ללוחא וזון האי לירח שהוא דעת עליון דעת
יונין נמשך עד תקון י"ג דליקנא הכק' וזלל קדישא והוא
ג"כ נקרא דעת עליון צדיקנא הנשפע וזן החקון שה'
דליקנא שגם הוא וזל יתח עליון כנודע פי הם כעין זכר
ונקב"ו נודע כי אור"ל ויהי"לם להלצ"ם גרון דא"ל ונע"ל
דלחכלינן הרווי"הו צמולא וצדיקנא דא"ל החופף עליה'
והנה המשכה השפע הכז' נמשך עד דעת לאצא ונשם יורד
ליקוד שבו ואז נותנת לצב"ג צקוד ז"ווג' ועושה אור"ל צה"ל
כלי : ועתה נבאר וזהו ענין הכלי הזה הנה ציארנו פי
הוא נקרא אור"ל דכ"י"א פי' חמש מקדים וצב"ג י"ן צה
אש"ל דכ"י"א שהם חמש' בצורות והנה זה האור"ל דכ"י"א
כענושך ון דעת עליון צדיקנא הכק' וזלל ונודע כי יש
שם צו ג' הוי"ו ה' העול' צב"ג וזלל ושלשתם הם צמלוי דיו"ן
וכל הוי"ו ונהם היא צב"ג ע"ב כוונת חק"ד ושלשתם צב"ג
רי"ו שהוא צב"ג בצור' והענין הוא כי שם ע"ב יש צו ע"ב
הי"ן וכל הי"ן כלול ג' אותיות והם רי"ו אלהיות והרי
הם ע"ב חיצות ורי"ו אותיות כנז' צק"ה צפ' צללח והע"ב
חיצות הם חק"ד ורי"ו אותיות הם בצור' ואנוכ היותם
ג' פעמים ע"ב הוא קוד חקד חקדים הכז' צפ' ויהי והם
ענין ג' פרכי הזרוע הינוי הכק' חקד ולכן החל' לוח'
אצא צב"ג צה"ל רי"ו אותיות הנו' שהם ג' הוי"ו דיו"ן
הנו' ואה"כ צק"ש של יולך נותן צה עשה ע"ב חיצות והרי
כשלם ע"ב רי"ו שהם אותיות עיצור כי אז הוא ז"ווג' גוור
לכו"ך עיצור כנז"ל ונואל כי קוד רי"ו הוא קצב' וקוד
ע"ב הוא זכר ולכן יש צו עיצור גוור והכל נמשך וי"ן קוד
לאצא ציקוד דליו"ל ופבר ידעת איך החו"ג שניהם ונתלצ"י
ציקוד דליו"ל הנתלצ"ש הוך דעת דז"ל צקוד ונוחין כקידע
ואז לוקמים ז"ל וגם הוא נותן צה"ל ז"ל חקב"י ונעשה
גם היא צה"ל כלי ועד"ז הוא צווג' של היום הנמשך ונאצא
לליו"ל ומשם אל ז"ו"ן והכל צקוד ע"ב חיצות דעיצור ועד"ז
הנו"ד בכל ליל' ויום והרי כהצ"ח ענין הכלי הזה שהוא
קקרא אור"ל דכ"י"א והוא צה"ל חמש' מקדים והוא צה"ל ג'
הוי"ו דיו"ן הנמשך וזלל כנז"ל והוא צה"ל רי"ו הכז"ל
שפוא בצור' אע"פ שהוא צה"ל מקדים כנז"ל אלא שהם
צה"ל רי"ו אותיות שלו כנז' ואנוכ הכלי של כוונות אינו
כל הצה"ל הנו' לפי שז"ל הוא לוקח צקוד ווח דעת שבו
כל הרי"ו שהם הוי"ו דיו"ן אצל נחלקים צו וצל"ו לוקח
לעלו"ו וחלו נותן לה ציקוד שבה לונע' ולכן הם צה"ל שם
צ"ן דההי"ן כי ההי"ן הם ונחלית היוד"ן וזה נוצולת כי צ'
ההי"ן הם צב"ג י' אחת ועתה אחר שבהצ"ח ענין הכי"ו
הנו' שהוא נקרא צה"ל רוחא דשדי צגווה אצא צליו"ל אור
ז"ל צנוקב"י כבאר כונת ק"ש שעל המ"י צק"ו"ר צולת שווע
תכוין להנשיך שבע' חמסות של הצב"ג שהם קוד ע'
שנין עיל"ין להמשיכם וזן הצב"ג אל המלכות ע"י ז"ל והו'
שנו"ש"ש ע' שחקבל הולכות הנקראת צם וזן ע' של
הצב"ג ופי"ז יכולת העלפות לעלות עד הצב"ג ולכן ע' זו
גדול' כנודע כי אחון כרצון אינון ומעלונא עיל"ל צניה
ולפי שכל עיקר הולכות אין צה רק מד קקוד קטנה תחת
היקוד דז"ל כנודע לכן לריב לקבל וכל ז' קלוות העליו"ו
דצניה אצל ז"ל נרמז צוללה ישראל ופירשו ש"י"ר אל"ל שיר
ונשואל צבור' נאצא אל"ל וייריח חקד לאצא וי"ן ישראל
עלה צנוחשצ' שהוא אצא והענין הוא כי וזן הת"ח דז"ל
ולעני' הוא התחלת צנין הולכות כעל"ל כי וזן החקד והגבו'
אי"ן לה שום קבל' ולכן חו"ג דז"ל אלו השנים לריך לקבל
הז"ל לבדו ונח"ג לאצא וז"ל לנוקב"י והנה השלש' ראשונ'
של ז"ל אור של קב"י שהם הנוחז' שלהם עדיין אינם ונקב"י

שער רוח חמורש ופי יראת ה

חמר כהנווד כוונת הכיו' גנולף ועד כנז' ואין לורך נגמור כל הק"ש רק ס' פוע יסאל נצג' צשכונל' צלצד :

ירור ב' והוא כלול וג' יסודים קמנים, אינן סכות חלו יסודים מלמתי מלויים כך ואיני זוכר היעז כוונתם ועכ"ל רמתי להעתיקם וכלם צנויים על ליפן הפותחת לעשות הלמתי' והפתי' צלורת' וי' וגם הווי' לביי' צלורת' וי' על ראשו .

ויהיה יורד הא' י וו ווו' ג' כי י יורד וו'

וו וו וו וו וו ק"ד יהיה ג' אלה ויהי'

ההוי' ה'ה ע' יו וו וו וו וו יו וו יו יו יו

יוויוו הווו הווו וו וו וו הווו הווו

צדק רחין קד צדק חצר קד צדק

אינן שגאל נקשר חס' לא הנגחי כי נקשר ק"ד ולק"ק הם וצולתים האונם הב' נקשרים אחרים והם כ"צ אל"ה פ"צ י"ב אינס צג' חס' כי אש רפ"צ ול"ע : יויו יהיה וי' יויווד יהיה ויהיה ע' .

ה' דע' י' כהצ צג' הקס' פ' ויגש ע"ס ופי' צחצחוח וקהח חגי' צת לפרעה ח"ל אש חגי' צש' כוס' ק ציחוד ח' שכולו עושא חמ' פעות וקוו'ת וכו' ציו' צליר ידות אז חזין עכין הדות האלו עכ"ל וקא נוצח סח' סה' ק"ה ידות סה' סה' פ"ס צ' ידות דל"א ככללות צידא חדא טידה לנתי' ציקוד דליונא לקצל צחוכו חס' הוונ' יוד' הדות סה' צ' ידות צלצא ונ' ידות צל' ובעד"ל צו"ן כי סיד סה' סה' יד' הידים דל' עככללו פל' ונעשה כלי היקוד לנ"ן שזונל' וד' היות יפי' לכס' קס' ד' ידות דו"ן ע"כ דצרו צקלור ואל"כ עכשו חל עליו חוצה ציחוד ע"פ וואנור והנה חלא יסודים חל' הלל הנה כ"צ ק"ד אל"ה פ"צ י"ב סנה הנה' ה' ידות אל' ליור הו' שגי' ל"ק הוא עליו חס' צ' והיצ' ק כשתקדק צהס וצל' שלובס כד ע"פ קודם והרתי' פ"צ י"ב ק"ג ל' קלפי' יפי' יחוד סה' שהוא יצ"ק הוא סה' קה' קה' נשחלצ' שנחלצ' צחמרת ודי צה' שנהלצ' צג' צ' ואח"כ פ' היות חב' צה' האושן והוא יחוד חב' שכהצ' הו"ה סכופס וצ"ן והו"ה פשוט' וצ"ן וליי'ס חס' להס' עלמס שח' מ"ד פ"ח פ"ג ק"ו אל' ל' ידות והי' קה' הו"ה וע' שכתב אחר נס"ן ק"ד ל' ק' כי הו' הוא עליו ליור סה' ולי' ציחוד קה' חס' כי ע"ס נפל וכשתקדק חולל כי ג' ומי חו' הס' עלמס סה' ק"ג והק"ו חלא שפסחי' דעשו ליור ד"י וכלצרי' עוצ'ים לצקי ואין להאריך עוד : הנה כלש' יפי' חוסי'ן קפרי'ס אחרים יצ"ן ונולל דבר האוח לאחיהו השס חל' הוא לורת הו"ה פשוט' ונ' הווי' לורת ווי' וכול' צ' ונ"כ לקודו ג' צ'ן : סה' הו"ה דצ"ן ולורת סה' צווי'ן ג' ק"ד ונ"כ קיקודו : סה' הו"ה פשוט' והו"ה לורת י' ע"ג ג' ל"ו ונ"כ קקודו : ה' הו"ה דצ"ן וכל' הווי'ן ע"ג ג' פ"צ ונ"כ נקודו : קה' הו"ה דצ"ן והללת והק"ו לורת ווי'ן ג' יצ"ק חל' הקיקוד אינו שיה כי חס' ע"ג : הו' צ' הווי'ת דצ"ן מכלצ'ס אל' ח' צ"ן פשוט' ונ' ווי'ן עזו צליור י' ע"ג והללת והסי'ן לורת ווי'ן ג' צ' כי כן הוא הקדר צמדני' והוא ג' ל' ק"ג ונ"כ קיקודם והשתק ק"ד ול' ק' ג' רח"ז וע"ז וכולל כהצ' הח"ו ז"ל ואי' זכך

עוונת רחב שוכרת עלמך עק"ה וכו' העלכו ע"י הו"ה של ק"ג לנ"ן וכו' להוריד ע"ד צקו' הו"ה דע"צ דויד'ן עכ"ל הני להדיא עכין הקדמות היסודים הנ"ל וחס' י צצפילתי דצור הכז' שס צד"ה כוכ' לחרת ד' ל"ג ע"ג כהצ וצהו"ה האמרון חכונ צהו"ה דק"ג והוא צמ' הדעת המוזב לא"ה המקצל עתה הארה זו מן אות ו' של הו"ה ח"א עכ"ל ומסוקס הקצל' היא ע"צ לחו למיונרס ק"ג והו' לא כי הני לע"צ לחו מוכרחים שה"ס וי' צכ"ע שהוא חס' צעני' כונח הנולה ואס' צעני' היסודים כי עיקר הקצל' הזאת חל' הוא ונולל' ד"ד הקק' דעת דלו"א זוג' ע"י הנק' ע"צ כידוע חלא עדיין לשית' היסודים קא חזי' ולשגועני' הנא דגס למ"ן רביי'ס לקצל' חל' ולח' ז' חקני') : על קדוש ה' כלולים יוד עס וי' העולים שס כנז' וכנודע כי מן הציל' הס' נשנות ונומלכות נפשות ואח"כ הכוין להוריד סה' חז' צליונא וכל' זה צמלת אחד לח"כ הכוין חל' הזוג חב' שהוא צו"ן צצח' ר"ו ג"כ צצשכונל' ויה ציחודו כי חס' והנשך כלי של הציל' הנשך כח צז"א לעשות כלי אל' הנולכות ג' כנצוה' לעיל והוא ר"ו הנההון והוא רצוע שס צ"ן שפשוטו וצונלו' דסה"ן העול' ג"צ קל"ס שהוא ר"ו ולכן רדוגות עה' שנהצח צה' אלעיבו ה' הוא ג' אריות צרוך שס כבוד שח' שג' של הו"ה ולחו ענטי'ים הארת ג' הווחין חז' בגלגלתא דילס הנק' ונלכוהו וזו חכוין ג"כ ללורך היסוד חז"ל צלופן חז"ל אל' כלועפ' ה' ע"י צח' נשמה ועתה הוא צצח' נפש לצד שהוא וי'ן של הנולכות והענין הוא כי עתה הכוין להעלו' מ"ן חל' הנולכות כדי שיקצל סה' חז' הנק' ג' ששה והכוין להעלות נפשך כלול' נפש הש"ק שהוא זה צכח ונקיח נפשך למית' ולא להריג' צקוד נפילת לי'ס כנודע יאז חכוין בשאלתך שתראה לידע וצחי'ו לעולם ועד

שלו נמשך וניהן צה' סה'ו' הנההון חן ז"א חל' חקציה קי כן עול' צגי' לעולם ועד כוונין ר"ו ונהענין הוא כי גס צהפסיד וצהעלות נפשך שס כנז' צקוד מ"ן הכוין לחו'ס טיפה של הכשנות שילאו מנך ע"י קרי' להעלות אשם מן הקלי' והלמית נושא אשה נעש' להס' שס צקלי' ע"י זה סה'ו' חל' והנההון חז' שח' צגי' חרצו וחגלס עם נפשך והכוין כי ע"י זה סה'ו' התחזן היא נעשית כלי כדוגמת ציל' שס וי'ס סהוונ' שסס נולל' הולד צקוד וי' יוס של יורה הולד והו' ס' סהוונ' של היצ' לעולם והכוין להנשיך שס חותם הנשנות של הקרי'ן כי עה' סה'ו' חחלה חן זכך צלל' נקב' יאיוני' עמה צקוד הנקב' ג'כ צחיותו כלי הנק' מ"ס סהוונ' אל' סה'ר ואל' שלל' הכוין צמו"ס של לעולם ועד עד שהגווי' להוליא וקיד' שתי היצות לעולם יעד קה' עולים צגי' ר"ו ס' דדי לעשות חל' צח' כלי צקוד סה'ו' ואח"כ חכוין צמו"ס בי השלכ' לורת ס' סהוונ' שהוא חל' ששה שצו נגור לורת הולד לע' יוס שח'ס הכוין צמו"ס צחוקונ' צחוקונ' לעולם קודם שהשל' סה'ו' שהוא עם היצות וע"ד שאלו חותם יאיוני'ת של הכשמות סהוונ' וסוונדי' צחודי' וכל' ינבדו שס לחקן והזהר צה' ואל' , והכלע"ד צה' לפי ששכחתי פנינו כי אין לורך עתה צה' היסוד של הכשמות לכונן צללו טיפות של נשמו' הקרי'ן כיוז סכונת היא הקון צכתי עליו לענין הקרי'ן אל' לענין הכשמות' אין לורך רק שהעל' נפשך כלול' נפש הש"ק צקוד נפילת אפי'ס מסי' למית' צקוד מ"ן ואח"כ חכוין נתינה של סה'ו' חז' צה' צמלת לעולם ועד שהוא צגי' ר"ו ונעשית כלי הנק' ס' סהוונ' ע"י זה סה'ו' חז' והכוין צמו"ס של לעולם

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת

אהיה יהו אהיה
אהיה יהו אדני

ראש
יד

רש"י
אהיה יהו אהיה
אהיה יהו אדני

יוד הי ו היו הא. יוד הי ו או הי. יוד הא ו או הא.

(ח) כונה זו היא בק"ס דערצית לבד

(גס יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"צ וגם לעורר מ"ן דא' ע"י נשמה שלו ושם ס'ג ומזדווגים בצחי' כלים החילונים דפנימיות שלהם :

יהוה יאהיהיה אהיה

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למלכותו וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שבחצ"ד דאימא החו"צ ליסודה והחו"ג למלכותה.

יוד הי ויו הי
יהוה יהוה

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד

דאימא שם ע"בשהוא צחי' טיפת ההזרעה והוא ע"צ של חיבות דויסע ויבא ויט והוא צחי' חיה כי הכלי הוא צחי' כר"ן :

יהוה יהוה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דצ"ן והם חח"ן ורת"י דחסדים דללס דאימא ונותנתם לאבא ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה והם צג"ה ורת"י דגבורות דמו' דללס דאבא ונותנם לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדי' שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין צנה"י חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיס"ס. ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין הנו' צנה"י דילה חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דנה"י

(ח) כן נראה מש' רוח הקודש ד"מ ע"ג יחוד צ' ועס"צ ותחלה יכוין למסור עלמו עק"ה כמ"ס לעיל במלת ה' אלהי' ה' וע"ס :

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ס שעה"מ נזדווגו ונתן בה צחי' הכלי ג' ע"צ גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן צוקבא הכוללת דכ"ד שעות צחי' הכלי ע"צ קדם. ועתה בק"ס דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא עי' ע"צ דחיבות וזווג זו"ן דהולדה צנפ"א והוכרחתו לצאר זה לפי שראיתי למי שרלה לומר דפי' וע"צ זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עש"ב :

המסדר יא"ה

יכוין להכין ולהזמין לאו"א ודעת ע"י שימשי' להם מיה"ו דע"ב
 דמו"ם דא"א מו' דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן
 דמו"ם דא"א מו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב ומבג"ה
 דמו"ם, וע"ב וס"ג לדעת מוא"ו דע"ב ומדת"י דמו"ם, ועד"ו יכוין
 להמשיך מו' דיניק' מעתי' לא"א ומאח"פ דא"ק לעתי' וכן מזה לזה
 עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרלו' לעלות מ"ן כל
 א' לפר' שלמעלה ממנו כדי שידווגו כל הפרלו' הג"ל במלת אחד
 לאה"ח 6025 להמשי' מו' דגד' לפר' שלמטה מהם.

גם יכוין להמשי' לאו"א ודעת ג' מיני שפע חג' ע"ב שהם בגי' רי"ז
 שבגבו' דדעת דעתיק דגניז באורא דא"א.

אלהינו אימא	יהוואדני יסו"ה	יהוואדני אבא
מדי א' דע"ב דא"א	יאהדונהי	יאהדונהי
דבג"ה דמו"ם	מני"ן דע"ב דא"א	מיוך דע"ב דא"א
אהיה	דת"י דמו"ם	דחח"ן דמו"ם
יהוה	אהיה	אהיה
	יהוה	יהוה
אלף הי יוד הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
לבג"ה דאו"א ויססו"ת	יוד הי ואו הי	לחח"ן דאו"א ויססי"ה
יכוין לסלק האור	לדת"י דאו"א ויססו"ת	יכוין לסלק האור
שבפרק אמלעי דנלח	יכוין לסלק האור	שבפ"ת דהוד דתבו'
דתבו' ולהעלותו לת"ת	שבפ"ת דהוד דתבו'	ולהעלותו לה"ה דתבו'
דתבו' ועי"כ ילטנן	ולהעלותו לת"ת דתבו'	ועי"כ ילטנן הפרק
הפ' הגז' ללורך חכמה	ועי"כ ילטנן הפ' הגז'	הגז' ללורך חסד דז"א.
דז"א.	ללורך גבורה דז"א.	
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
שפע מעתיקא לאימא	שפע מעתיקא לדעת	שפע מעתיקא לאבא
רי"ז	דאו"א	

ר"י

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אוצר החכמה

ה"ג

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

במלה הוי"ה הב' אחר שהמשיך הג' מיני
שפע מג' ע"ב הנו' יכוין להמשי' הג' ע"ב
עלמין עם ה"ג מגבו' דדעת דעה' לגבו'
דעתי שבחכמה דא"א, ונושם למזל הח' נולד
חסד ומשם לדעת העליון ונקה מזל הי"ג
ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיכו הג'
ע"ב הנו' וה"ג הנו' לכחב"ד דאבא.

זווג מרין מזלין

יוד אלה הי הי ויו יוד הי הי ע"ב וקס"א

א"ת"ח 6025

יוד הי ויו הי

ה"ג
יְהוָה יְהוָה

יוד הי ויו הי

יְהוָה יְהוָה

יוד הי ויו הי

לכחב"ד דאבא

לקיים מ"ע אנכי ה' וכו' ומצות לא יהיה קן

אחך א"ח ע"ס דז"א שבו שס מ"ה יוד הא ואו הא
ד' נוק' לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספירות מנה"י
דז"א שבה שס אדנ"י אדנ"י.

יאהדוניהי אחדות גמור יכוין לכלק האור שבפ' אמלעי דהוד
גם יכוין להמשיך לזו"ן מקרי הבונה ולעלותו לה"ת דתבונה
אחרונה דע"ב דא"א דת"י דגבורה ומלטנן הפ' הנו' לזורך בינה
דמו"ס. דז"א.

הי

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות

י א ה ה ו י ה ה כמרים

י א ה ל ו ת ה י מ כחכ"ד

י א ה ד ו נ ה י כז"ח

איהיהויה זווג פנימי רוחא ברומא דאו"א אחר הזוג המילון
גופא בגופא דאו"א.

ואז נמשכן ד' מוחין דחכמה שבחכ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג
למלכותו. וכן יכוין להמשיך ד' מוחין דבינה שבחכ"ד דא"י החו"ב
ליסודה והחו"ג למלכותה. ויכוין להמשיך הטיפות הנ"ל מעורבות עם
מילו' אור דאו"א. אוצר החכמה

יוד ^{אה"ח 6025} ה י ו ה י ה י ה י גס יכוין להמשי' הג'
יוד ה י ו ה י ה י ה י ע"ב מחכ"ד דאבא
ליסודו ומיסודו ליסוד
יוד ה י ו ה י ה י ה י דא"י שהם רי"ו העליון
והם רי"ו אותיות דוים"ע ויב"א וי"ע ועי"כ יכוין לכונן ולתקן אח
הכלי דמ"ן דיסוד דא"י.

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שא"י מעלה מ"ן שהם החכמות
והחסדים שהם מ"ה דב"ן והם תח"ן ודת"י דחסדים דללס דא"י
וגותנס לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם הבינות והגבורות שהם ב"ן
דמ"ה והם בג"ה ודת"י דגבורה דמו' דללס דאבא ועי"ז נכלל הללס
דאבא וגעשה כולו מחכמות וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן.
ומתלבשי' ד' מוחין בנה"י חכמה בנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם
ללס דאחור. וכעד"ז נכללו המו' דללס דא"י וגעשה כולו מבינות
וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשי' ד' מוחין הנו' בנה"י
דילה חכמה בנלחה בינה בהודה חו"ג ביסודה והם ללס דאח' דבינה
דנה"י דאו"א.

בריר ש"ק דג"פ כח"ב דנה"י דחג"ת דיססו"ת.

ואז

ואז יכוין להוליא צ' ללמי המו' דאו"א שננה"י דיססו"ת הראשונים
וכל ללם כלול מי"ם שבו דכל פר' ופר' מהפרלו' הג"ל ויורדים
ומתלבשי' כל צ' ללמי המוחין דאו"א מהפרלו' הג"ל. ומוליאים הארת
המו' שלהם ומקיפין מחוץ לכחב"ד דהפר' הג"ל דיססו"ת השניים
והם ^{אוצר החכמה} ^{אה"ח 6025} מ' דללם.

ויכוין להשאיר שם שורשי המו' שהם הכחב"ד דצ' הללמים דאו"א
דהפרלו' הג"ל ולהמשיך שארית המו' שהם הו"ק דצ' הללמים
דאו"א מהפרלו' הג"ל ומתלבשי' באחוריים דחג"ת דפרלו' הג"ל
דיססו"ת השניים דפר' הג"ל.

ומוליאין הארת המו' שלהם ומקיפין מחוץ לחג"ת דפרלו' הג"ל
והם ^{מ'} דללם.

ולהשאיר שם החג"ת דצ' הללמים הג"ל ושארית המו' שהם הנה"י
דצ' הללמים ולהמשיכן ולהלבישן בט"ם דחח"ן דג"ה דת"י
דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פר' ופר' מהפרלו' הג"ל דיססו"ת
דפר' הג"ל ונק' צ' דללם והם יססו"ת השלישים.

עתה

סידור תפלה להרש"ש

לה

<p>אלהינו אימא</p>	<p>יהוה אלהינו דעת</p>	<p>יהוה אלהינו אבא</p>
<p>מה"ר ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"א</p>	<p>מז"ר דע"ב דד"ר דמ"ס דא"א</p>	<p>מז"ר דע"ב דח"ן דמ"ס דא"א</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אלף הי יוד הי לבג"ה דא"א וישסו"ת</p>	<p>יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לד"ר דא"א וישסו"ת</p>	<p>יוד הי ויו הי לח"ן דא"א וישסו"ת.</p>
<p>יכוין לסלק האור שבפרק אמל' דנלח דתבו' ולהעלו' לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דנלח דתבו' ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' חסד דז"א.</p>
<p>יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' כולר חסד ומשם לדעת העליון ונקא מזל י"ג :</p>	<p>ביוצר</p>	<p>יוד הי ויו הי יהוה ה"ח יהוה יהוה</p>
<p>יוד אלהי הי ויו יוד הי ויו וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל לכחצ"ד (* דאבא</p>	<p>יהוה יהוה</p>	<p>יוד אלהי הי ויו יוד הי ויו</p>

בק"ש דערצית יכוין גם היחוד הזה דא"א דא"י וזו"ן דבריאה.

<p>אהיה</p>	<p>יהוה יהוה</p>	<p>יהוה</p>
<p>יכוין לדבק ולקשר שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>	<p>יוד הי ויו הי וואו הי (**) יכוין לזווג את א"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמת הלדיק וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.</p>	<p>יכוין לדבק ולקשר חיה שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>

אחד

(* ח"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
(**) כלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד'
אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הלדיק ועם
הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דא"א ונ"ח דא"א יכוין לזווגם כנז' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט
ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחך א"ח ע"ס דז"א שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא** ד' נוקביה
 לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספ"י תנה"י דז"א שבה שם **אדני**

יאהדונהי אחדות גמורה

ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
 הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
 ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
 הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
 ולהמשי' לה **יאי** דס"ג דאותיו' מכתר

וחכמ' דאי' והם כמס' א"ל צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
 דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדני** שבה

אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך** ויאי"י.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
 הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
ייה יהו יהוה רפ"ח
 ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
 עם לאה **יאהדונהי**

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
 אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
 שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
 היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
 הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
אלהים **אלהים**
אהיהוה **אהיהוה**
יהוהוה **יהוהוה**
אלהים

יכוין

ימסור נפשו עק"ה

בקיל' **יאה** יוד הי ויו הי
 שריפ' **הרה** יוד הי ואו הי
 הרג **וני** יוד הא ואו הא
 וחנק **היה** יוד הה וו הה

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
 דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ם.
 מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י
 דו"ק לזו"ן.

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
אהיהוה **אהיהוה**
יהוהוה **יהוהוה**

יאהדונהי
 לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
 גם יכוין לסלק האור שבפרק
 אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
 לת"ת דידה ומלטנן הפרק הנז'
 ללורך בינה דז"א.

סידור תפלה ל'הרש"ש' קבג

מקיף
חסד
פנימי
יסוד

מימי קדם
ונקה
מזל החתונ
אלף הי יוד הי
לחלי עובי
הזקן המכוסה

יכוין להמשיך הארה מתי' חליסר דדיק' דא"א
שהוא מזל החתונ לד הזקן המכוסה לתיקו' ע'
דע' תי"ד דז"א שהוא **ועל רבעים** חלי עובי
הזקן המכוסה מהפה ולמטה הנק' עתה גם הוא
ונקה : גם ונקה גי' קס"א וע"י שס זה יכוין
לזכר ולנקות את ניולוי הקדושה שנפלה עם
הקטיגורים להעלותם לשורשם :

יוד הי ויו הי אור
אלף הי יוד הי כלי

יוד הי ויו הי אור
אלף הי יוד הי כלי

יוד הי ויו הי אור

אלף הי יוד הי כלי

יכוין לזכר ג' מיני זירורים מהנפשות שבג' עולמות זי"ע שהם ז"ן מ"ה ס"ג
ולכוללם ולהעלותם ז"ז ממטה למעלה ע"י ג' שמות ז"ן הרמוזים זכ"א וע"י
נפשו דנר"ן שלו ולהעלות הזירורים הנז' דזי"ע עם הג' ז"ן עם הנפשות דנר"ן
שלו למ"ן אל היסוד דנוק' דז"א שהוא שס ז"ן ואז הנוק' מעלה מ"ן דזחינת
נפשות והז"א משפיע לה מ"ד דזחי' נפשות ואז מזדווגים שניהם דזחי' נרנח"י
דנפש דנח"י דגשמה דנפש שלהם ומזדווגים זכחר הויה ואהיה וזכחז"ד הויה
ואלהים וזז"ת הויה ואדני. גם יכוין שאם חטא והוריד נר"ן שלו שמהאלי' לחיזה
עולם דזי"ע להעלות ולכלול אותם בזיווג זה דיעו"ר דאלי' להתחדש ולהעלות
לשורשם, גם יכוין שאם רוחו עדיין בקלי' יכוין להוליאו עתה ולהעלותו למ"ן
לזווג דיעו"ר :

יכוין למסור עלמו למיתה בזכר פנ"י.

יכוין זנפילת אפים שאם חטא והוריד
נר"ן שלו מאיזה עולם מזי"ע להעלותם
ולכלול אותם בזיווג זה דיעקב ורחל
דאלי' להתחדש ולהעלות לשורשם. ויכוין
למסור עלמו עק"ה ולקבל דמזכ"ד.
סקילה **יאא יוד הי ויו הי**

גם יכוין חיה שבו להעלותה ע"י
שס ע"ז לאבא דבריאה שהוא הויה
זני' פתח ולהעלות נשמתו ע"י שס
ס"ג לאימא דבריאה שהיא אהיה
זני' לירי' ויכוין לייחדם ולזווגם
ע"י שס ע"ז.

יהוה **אהיה**

שריפה **הדה יוד הי ואו הי**

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
אהיהוה

הרג ו נ י יוד הא ואו הא

ומנק היה יוד הה וו הה

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת	רש"י
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ
אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱדָנִי	אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱדָנִי
יֹדֵד הֵי וְיָוִי הֵי יֹדֵד הֵי וְאוֹ הֵי יֹדֵד הֵי וְאוֹ הֵי	

ויכוין לקבל עליו מיתה להעלות רוחו ע"י שם מ"ה לז"א דל"י שהוא הויה בניקוד חולם. ולהעלות נפשו ע"י שם ב"ן לנוק' דז"א דל"י שהיא אדני ויכוין לייחדם ולזווגם.

יְהוָה	אֱדָנִי
יֹדֵד הֵי וְאוֹ הֵי	יֹדֵד הֵי וְאוֹ הֵי
זווג זו"ן דאלילות	זווג זו"ן דאלילות
יְאֵהֲדוּנָהּ	יְאֵהֲדוּנָהּ

לְדוֹד אֱלֹהֵי יְכוּיִן בְּשֵׁם סִיג יֹדֵד הֵי וְאוֹ הֵי

א ל י ך	אֱלֹהֵי הֵי יֹדֵד הֵי אֱלֹהֵי הֵי יֹדֵד הֵי יֹדֵד הֵי וְאוֹ הֵי יֹדֵד הֵי וְאוֹ הֵי	יכוין כי א דאלף היא א' דא"ה דיודין גם היא אלף דס"ג יוד ה' וואו ה' ול' היא ג' יודין דא"ה דיודין וי' היא יוד ראשונה דס"ג וק' היא נגד ב' יודין האחרים דס"ג והוא הכלי דמ"ן דיהיב לה צביאה א' והם ב' גבורות שלא נמתקו (ב)
------------------	--	---

(ג) יכוין להמשיך מיסוד דל"ה ה"ח לדעת דיעקב וה"ג לדעת דרחל וצווג ימשיכם ליסודותיהם ואח"כ ימשיך חלק מהט"י עליונה שם ע"ב לדעת דיעקב ומשם ליסוד ובשעת הזווג להמשיך מיסוד דיעקב ה"ח וט"י דע"ב ליסוד דרחל.

ע"ב

(א) עיין ב'ש' רה"ק די"ז ע"ב סוף כונה כ"ה : (ב) א"ה ל"ל כי איך לא נמתקו שהרי כבר נמתקו בקונה הכל ע"י אוח' דחסדים דבש"ת ונו"ה ונ"ל כי כיון שלא נמתקו כמו הג' ב"ן שבר"ת אל יעללו שהם המ"ן עלמס שמתקום היה ע"י אוח' בערך אלו אמר הרב כאן שלא נמתקו כי כיון שהמיתוק הוא ע"י אוח' והוא סוד הדין ואינו מתוק גמור כמ"ש בג' גבורות הנו' קרי להו כאן לא נמתקו וא"ש אח"מ והיע"א :

(ג) הכוונה הזאת היא כתובה בקל"ט סידורים והיא משער הכוונות דרושי ועבור דרוש ב' ובדרושי נפ"א דרוש ב' ע"ש ועיין להרב יפה שעה [דקפ"ה והנ"מ מדי"ב ע"א אוח' א'] מה שהקשה ע"ז ע"ש ולפיכך סידרתיה כאן בין שני חללי לבנה וא"ש הדי"ב. המסדר יא"ה

סידור תפילה להרש"ש

הוה יוד יוד יהה הא הי וו ואו ואו. הה הא הי.
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו י י ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י סיכויין שגם זמן מצררים מצירורי או"א שנפלו במקום זמן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד לאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"צ ס"ג. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יצברו מצירורי אחוריים דא"א שנפלו במקום. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מצירורי עי"ו שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הצירורים הגז' לע"צ ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"צ ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"צ עם טעמי ס"ג :

יוד הי ואו הי
איההיורה

יוד הי ויו הי
יאההיורה

ומוליאים הי"ס דמ"ה ממלח דא"ק עם תשלום הי"ס דצ"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לצירורים הגז' וגמשיים המוחין הגז' עם הנרכ"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איההיורה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"צ דחכמה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחב"ד דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איההיורה

ויכוין להמשיך טיפות המהין דחו"צ דחכמה הגז' (ציולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"א) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איההיורה

להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דבינה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

איההיורה

ולהמשיך המוחין דחו"צ דבינה הגז' (ציולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"א) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איההיורה

ולהמשיך טיפות החו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"א שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איההיורה

ולהמשיך

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפ"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרלוקף א'. ואימא עם תבונה פרלוקף א'. ויורדים או"א עלאין ומתלבשים ציססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא צכתרים ובחצ"ד ובצ"ת

איהיהיה יאההיהה יאההיהה

גם

(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ס ב' אחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילונית כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ וג"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש צמקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ס שנכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"ג ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ס זיווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זיווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זיווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זיווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זיווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זיווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ס צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זיווג פנימי רוחא ברוחא אחר זיווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל צספרים וע"ש וג"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים צ' הזווגים הנז' דאו"א והם זיווג החילון דגופא בגופא וגם זיווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ע"ס ול"ל זיווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ס צס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זיווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב **יאה**

ה"ג
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

ה"ח
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

אקף למד הי יוד ממם אקף למד הי יוד ממם

נ"י יש' אלהים י"ג אותיותיו

ה' אותיות והכולל

יכוין להצלוח פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ גבו'
דז"א וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם בזהוד דז"א וכנגדם ששה
אותיות מלכותו.

יכוין להפקיד נפשו ורוחו בנקו' לעלות שם מ"ן ללורך זוג זה דז"א
עמה לחת זה הכלי בתיבות לעולם ועד.

רצורם יכוין לתקן ו"ק דלחה ולהמשיך בהם מלוי ד' אלפי"ן
שבכחיה.

אוצר החכמה

רף רף רף רף

גם יכוין להמשי' להם מאחוריים דח"י רבוע ס"ג ועשר אותיו' נ"י לעולם.

יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי

יוד הי ואו הי " אותיות

יכוין להצלוח פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ דח"ת דב"ן דז"א כנגד ד'
אותיו' רעור לעולם.

יכוין להשאיר ב' פ"ת דיסוד דב"ן ליסוד דז"א כנגד ב'
אותיו' עד דועד. ויכוין לחבר פ"ת דח"ת דמ"ה דז"א עם
ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א וכנגדם ד' אותיות הוי"ה יהוה ולהמשיכם
לטק'. וב"פ עליונים דח"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיו' מן לעולם
ועד שהם כמס' מלוי דע"ב וך י ין י, יכוין לחלקם פ' א' בח"ת
דמ"ה ופ' א' ביסוד דמ"ה דז"א.

גם

גם יכוין לתקן מלכו' דלחא וכתר דרחל ולהמשיך לה ד' פעמים הי"ה
פשוטי' מעק"ב חורות שנשאר בחד"ד דלחא שלקחה לכהרה.

היה היה היה היה

גם יכוין להמשי' מזו"ן דאלי' מבחי' פנימיו' דפנימיו' מו' פנימיים
לאו"א דברי' ועי"ז יזדווגו וימשיכו מו' פנימיים ומקיפים לזו"ן
דבריאה. אה"ח 6025

(בחול) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללים דכ"ד שעות דכל יום
ויים מכללו' השבוע

(כליל ש"ק) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללי' דכ"ד שעות
ודכללות השביע ההוא.

ויכוין בכללות כב' תיבות לבולס ועד לגביר חא זו"ן העומדים
במקום אבא ולהפלות' לחיק או"א ושם יחזרו פכ"פ ומזדווגים.
באופן זה

והוא שעתה יכוין שמהארת המו' שקבלה הנוק' דז"א הכללית דכ"ד
שעות דפר' חו"ב (וגם הכתר צר"ח) דה"פ גה"י דק"ך דז"א
לבנין פר' דבחי' הגז' בכ"ב אהוון. א' שבהם נעשה רמ"ח איברייה.
והג' שהוא כללות הכ"ב אהוון נעשה בהם כלי יסודה. והם ע"י ז"א

אב גר הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת

כרי יסודה י

↓

וג"כ קבלה הי"ג **מנצפך** לבחי' מו' דילה וכללות' ביסוד' ורם
המ"ן דילה ואז נעשה חומס' הא' שבה הגק' ירושלם וכ"ז נעשה
מתחי' הלילה עד חלות.

[א"ה במקצת סיודים כתוב עוד וז"ל ועתה יכוין להמשיך חב"ד
דאימא בני' כלי חב"ד דז"א

אח"כ יכוין להמשיך צלם עם המו' והנרנחי' במ' כלים דז"א והם
טי' דז"ק ת"ד דאבא פנים דאח' ע"כ]

סקי'

אח"כ יכוין למסור עלמו עק"ה
ויכוין לקבל ד' מצ"ד מד' אוחיות
הוי"ה וד' אוחיו' אדנ"י וליחד' ע"י
ד' אופיו' אהי"ה וע"י ד' שמות
עסמ"ב.

ולברר מכלים דז' מלכים עס
הרפ"ח נילולין המלובשי' בהם שהם
ז' מלכי' דאחור ופנים דפנים דכל
הפרלו' מהיכל אהבה דהיכל ק"ק
אוצר החכמה דז"ן דבריאה.

(ובליל שנת מהיכל אהבה דק"ק דאו"א דבריאה ומהיכל אהבה
דק"ק דא"א דבריאה דאלי')

ולהפלתם לז"א דאלי' דכל בחי' ובחי' מבחי' הגז'.

אח"כ יכוין להצלות הבירורים הגז' עם נשמת הז"א עם נשמת
היסוד דא"א שבנינה דז"א ע"ג רישא דז"א דכל הבחי' הג"ל
ולהשאר שם הלל די"ס או דאבא או דא"א פס והמו' והגרנח"י
שבהם עם הבירורים לאומ' ע"ג רישא דז"א דכל הבחי' הג"ל.

ולהמשיך הלל דאח' שהוא כל ללם המבונה דבחי' הג"ל (ובש"ק ללם
דאי' ע"י נוק' דא"א דבחי' הגז') עם המו' והבוז"ת ואהי"ה
בני' י"ס כידוע המלובשים בהם שכל י"ג אהי"ה וי"ג הוי"ה מלובשים
במלכות דאחוריים די"ס דכל בחי' ובחי' מהבחי' הג"ל דז"א שהם
מס' דעשר רבועי הוי"ה פשוטות חוץ י"ס דכל בחינה ובחינה
מהבחי' הג"ל דנוק' שהם יעקב ורחל.

ללם

סקי' יאא יוד הי ויו הי
שרי'הרה יוד הי ואו הי
ינג וני יוד האואו הא
חנק היה יוד הה וו הה

יוד הי ויו ^{אח"כ 6025}הי
יוד היואוי יוד היואוי
יהוה יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה